

[Oluf Johansen.]

det Omraade slækker man altsaa paa Kravet og gør Indrømmelser til Folk, der er ligestillet med Landarbejdere.

Efter min Opfattelse er det paakrævet, at vi tager op til Overvejelse, hvorvidt vi skal slække paa det, gøre Indrømmelser, give Laan til større Kredse end netop Landarbejderne. Man bliver saa i hvert Fald ikke saa let udsat for at komme ud for Forhold, der nærmest er en Omgaaelse af Loven. Men det, jeg her har nævnt, det Folketingsudvalget har beskæftiget sig med, og det, som for øvrigt fra andre ærede Ordføreres Side er nævnt, er de Ting, som vi kan tage op i Udvalget og tage en Drøftelse af. Jeg tilsiger mit Partis Medvirken til, at vi gennem Udvalget faar en hurtig og velvillig Behandling til Sagens hurtige Fremme her i Tinget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget, men jeg kan ikke lade være med at gøre opmærksom paa, at Lovforslaget nu har ligget i adskillige Maa-neder i et Folketingsudvalg, hvor man, tør jeg nok sige, har kulegravet det fra Ende til anden og er altsaa endt med at opnaa Enighed om Forslaget, saaledes som det foreligger her.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aage Petersen, der nævnte § 4, at jeg ikke rigtig forstod, hvad Meningen egentlig var. Det ærede Medlem mente, at Lovgivningen i Virkeligheden blev forringet ved denne Ændring. Jeg maa tilstaa, at det kan jeg ikke se, men jeg forstod, at de Tilfælde, det ærede Medlem var sønstelig for, var Tilfælde, der laa forud for 1. April 1945, hvor Laanene var bevilgede, men hvor man ikke havde faaet Arbejdet udført. Jeg maa forstaa det saadan, at det ærede Medlem mener, at der skulde være Tilfælde, hvor Materiale-mangel har gjort sig gældende, saa at Boligerne ikke er blevet opført, for hvis det ikke er Materiale-mangel, der er Skyld i det, er det de paagældende Ansøgere selv, der har ligget og smølet med det, om jeg saa maa sige. Jeg ved det ikke. Jeg kan kun sige her, at Udvalget har selv været i Departementet og undersøgt, hvorledes Forholdene laa, og har haft en Konference med Embedsmændene, og man var enig om, at naar Loven affattes saaledes, som det her er foreslaaet, saa var alle berettigede Hensyn taget. Mere kan jeg ikke sige om det, men jeg vil tro, at det maa være Tilfældet.

Med Hensyn til det baade af det ærede

Medlem Hr. Nielsen-Man og af det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen fremførte om Landarbejdernes Forhold til selve Loven tror jeg, der er den Forskel paa Stillingen i Dag og for nogle Aar siden, at for nogle Aar siden var der ingenlunde Enighed imellem Rigsdagens Partier om, at det alene var Landarbejderne, der drejede sig om, idet der var tydelige Ønsker i Retning af, at ogsaa andre skulde kunne komme i Betragtning. I Dag er vi naaet saa langt frem, ikke mindst inden for Socialdemokratiet, at man gennem dets Ordfører i Folketinget fastslaar, at denne Lovgivning gælder for Landarbejdere, og naar det Synspunkt er trængt igennem inden for Socialdemokratiet, vil jeg ogsaa tro, at denne Lov vil blive administreret saaledes, at det er Landarbejdere, der her drejer sig om. Naar dertil kommer, at det dog skulde være muligt at faa et nært og bedre Samarbejde mellem Finansministeriet og Landbrugsministeriet, naar Ministeriet af en eller anden Grund har maattet overtage en Bolig, vil dette Samarbejde vel kunne resultere i, at ogsaa Videre-salget først og fremmest sker til Landarbejdere. Naar disse to Ting trænger igennem, skulde der være Mulighed for at faa Loven administreret i den Retning, som man her har udtrykt Ønske om.

Det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard fremførte sin gamle Tanke, om det ikke vilde være rigtigt ogsaa at gøre denne Lov til en Reparationslov, saa at man ogsaa kunde faa Støtte til at reparere eller istandsætte bestaaende gamle, daarlige Huse. Jeg tror, jeg har sagt det tidligere, at jeg vil egentlig advare mod dette, fordi denne Lovgivning drejer sig om Opførelse af nye Boliger, og hvis vi udvider Loven til at omfatte Istand-sættelser, er jeg ikke sikker paa, at nogen af Parterne i det lange Løb vil være tilfredse med det. Jeg tror, det er bedre, at man i Lovgivningen adskiller Reparationer og Nyopførelser. Det vil jeg holde paa maa være det rigtige.

Dertil kommer dette — det har jeg forstaaet var et Synspunkt, der var stærkt fremme blandt Landarbejderne selv —, at man meget nødig ser denne Sammenblanding af Reparationer og Nybygninger, og jeg mener ikke, det vil være rigtigt at gaa imod Landarbejdernes Ønsker paa dette Omraade.

Om Renten er for høj eller for lav, er jo en Skønssag, men alligevel tror jeg, at set paa noget længere Sigt er denne Lovgivning af en saadan Karakter, at man kan sige, det er relativt gode Betingelser, der her bydes. Jeg tror ikke paa, det vil være